

לכבוד
חברי הועדה המקומית לתכנון ובניה במליאתה

הנדון: **החלטת מליאת הועדה המקומית מתאריך 01/01/2012**
פרוטוקול מספר 11-0010, המליאה התכנסה במרכז עינב על גג העיר

משתתפים:

נוכחו בישיבה חברי הועדה הבאים: יו"ר ועדת המשנה דורון ספיר, עו"ד, מיטל להבי, שמואל מזרחי, ארנון גלעדי, מאיר מוזס, שרון לוזון, אסף זמיר, שמואל גפן, הרב שלמה זעפראני, ראובן לדיאנסקי, עו"ד, יעל דיין, שלמה מסלאוי, הרב נפתלי לוברט, דן להט, עו"ד, בנימין בביוף, רחל גלעד-וולנר, חביבה אבי גיא, עו"ד, אחמד משרהאוי

נעדרו:

יו"ר הועדה המקומית מר רון חולדאי, פאר ויסנר, כרמלה עוזרי, סמי אבו שחאד, אהרון מדואל, משה טיומקין, ד"ר, תמר זנדברג, שולה אגמי, שרון מלכי, יואב גולדרינג, יניב ויצמן, אלון סולר, חנה תמיר, ד"ר

נוכחים:

מהנדס העיר חזי ברקוביץ, אדר', משנה ליועץ המשפטי הראלה אברהם אוזן, עו"ד, סגן מהנדס העיר עודד גבולי, אדר', ע"מ ראש העיר אילן רוזנבלום, עו"ד ומזכירת הועדה המקומית אלה דוידוף.

1. נושא:

בקשה להיתר מספר 1097-10 שד' ירושלים 39 - בקשה לדיון חוזר הוגשה ע"י 4 חברי המועצה, בנימין בביוף, הרב שלמה זעפראני, שמואל גפן והרב נפתלי לוברט.

מהלך הדיון (פרוט בעמודים 2 – 16 בסטנוגרמה)
הצבעה: התקימה הצבעה בשאלה, האם להשאיר את החלטת ועדת המשנה לתכנון ובניה מיום 29.6.2011 פרוטוקול 11-0015-2 על כנה (פרוט בעמוד 17 בסטנוגרמה).
9 בעד – דורון ספיר, דן להט, אחמד משרהאוי, מיטל להבי, ראובן לדיאנסקי, שרון לוזון, רחל גלעד-וולנר, חביבה אבי-גיא ויעל דיין.
7 נגד – נפתלי לוברט, שמואל גפן, בנימין בביוף, שלמה זעפראני, ארנון גלעדי, שלמה מסלאוי ושמוליק מזרחי.
2 נימנעו – מאיר מוזס ואסף זמיר.

הוחלט: להשאיר את החלטת ועדת המשנה לתכנון ובניה מיום 29.6.2011 פרוטוקול 11-0015-2 על כנה.

2. נושא:

תא/3850 רח' רקאנטי (פינוי בינוי) - בקשה לדיון חוזר שהוגש ע"י חבר מועצה עו"ד ראובן לדיאנסקי.

מהלך הדיון (פרוט בעמודים 18 – 30 בסטנוגרמה)
הצבעה: התקימה הצבעה האם להשאיר את החלטת ועדת המשנה לתכנון ובניה מיום 14.12.2011 פרוטוקול 11-0027-24 על כנה (פרוט בעמודים 30-31 בסטנוגרמה)
9 בעד – דן להט, דורון ספיר, נפתלי לוברט, שמואל גפן, בנימין בביוף, אסף זמיר, יעל דיין, שלמה מסלאוי ושמוליק מזרחי.
7 נגד – אחמד משרהאוי, מיטל להבי, ראובן לדיאנסקי, שלמה זעפראני, שרון לוזון, רחל גלעד-וולנר ומאיר מוזס.
1 נימנע – חביבה אבי-גיא.

הוחלט: להשאיר את החלטת ועדת המשנה לתכנון ובניה מיום 14.12.2011 פרוטוקול 11-0027-24 על כנה ולא להגיש ערר למועצה ארצית.

תמלול הישיבה (סטנוגרמה) מהווה חלק בלתי נפרד מהפרוטוקול

רשם:
חזי ברקוביץ, אדר'
מהנדס העיר

תוקף ההחלטה מיום הפצתה
יתכנו שינויים בנוסח הפרוטוקול בכפוף לאישור המליאה בישיבתה הקרובה.

פרטיכל סטנוגרפי

מישיבת מליאת הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה מס' 11-0010

אשר התקיימה ביום א' - 1.1.2012 בשעה 16.00

על סדר היום:

1. בקשה מס' 10-1097 – שד' ירושלים 39
בקשה לדיון חוזר הוגשה על-ידי 4 חברי המועצה, בנימין בביוף, הרב שלמה זעפראני, שמואל גפן והרב
נפתלי לוברט.

2. תא/3850 רח' רקאנטי (פינוי בינוי) (2)
בקשה לדיון חוזר שהוגשה על ידי חבר המועצה עו"ד ראובן לדיאנסקי

1. בקשה מס' 10-1097 – שד' ירושלים 39

בקשה לדיון חוזר הוגשה על-ידי 4 חברי המועצה, בנימין בביוף, הרב שלמה זעפראני, שמואל גפן והרב נפתלי לוברט.

מר ספיר-היו"ר:

אחר צהרים טובים.

אני פותח את ישיבת מליאת הוועדה מס' 11-0010, ה-1.1.2012, שנה אזורית טובה לכולם.

יש לנו שני נושאים על סדר היום:

הנושא הראשון הוא:

בקשה מס' 10-1097 – שד' ירושלים 39

בקשה לדיון חוזר הוגשה על-ידי 4 חברי המועצה, בנימין בביוף, הרב שלמה זעפראני, שמואל גפן והרב נפתלי לוברט.

וסעיף שני על סדר היום:

תא/3850 רח' רקנאטי (פינוי בינוי)

בקשה לדיון חוזר על החלטת הוועדה המקומית שהוגשה על ידי חבר המועצה עו"ד ראובן לדיאנסקי.

סדר הדברים יהיה כך: אנחנו נדון ראשון בסעיף הראשון על סדר היום, בקשה

לגבי רח' שד' ירושלים 39. אנחנו נשמע תחילה נציג מכל צד, ולאחר מכן אנחנו נקיים דיון פנימי לקבלת החלטה, כהמשך לדיון שהתקיים כאן לפני מספר שבועות.

הסעיף השני-רקנאטי פינוי-בינוי, הדיון יהיה פנימי ללא נוכחות קהל גם כן, הואיל ומדובר בהחלטה פנימית של הוועדה-האם לערער או להגיש ערעור למועצה הארצית, ולכן אני כבר מודיע לכם מראש שזהו סדר הדברים. ההחלטה שלכם, אם הגעתם לפה, האם להשאר או לא להשאר-נתונה בידכם.

גב' וולנר-גלעד:

אבל לגבי ההצגה של הנושא על ידי מגיש הערר, הקהל יכול להיות כאן.

מר ספיר-היו"ר:

אמרנו, החלק הראשון יהיה פתוח ולגבי שד' ירושלים 39 אנחנו נשמע נציג מכל צד.

בחלק השני- מדובר בדיון פנימי של הוועדה לקבלת החלטה. הנושא הוא-האם הוועדה הזאת מגישה ערעור למועצה הארצית או לא. זאת ההחלטה, ולכן זה עניין פנימי של הוועדה עצמה-האם היא מחליטה להגיש ערעור או לא. זה לא נוגע לישיבת התנגדויות או להליך כלשהו.

מר לדיאנסקי:

למה זה נושא פנימי של הוועדה? אני רוצה לקבל הסבר של היועץ המשפטי.

מר גלעדי:

נקיים קודם כל את הדיון הראשון.

מר ספיר-היו"ר:

אנחנו נדון בזה כאשר נגיע לזה.
האם יש כאן נציג של מגיש הבקשה לגבי שד' ירושלים 39?

עו"ד בירן:

כן.

מר ספיר-היו"ר:

בבקשה עו"ד ענת בירן. אתם המבקשים? יש לכם 5 דקות.
נציג המתנגדים-גם לכם יש 5 דקות.

עו"ד בירן:

שלום לכולם.
אני אגיד כבר מראש, בהתחשב בריבוי האנשים שנמצאים וטרחו להגיע, שחוץ מ-3 מהם הם כולם נציגי המבקשים, אני אדבר בקצרה, אבל יש פה עוד 2-3 אנשים שרצו להגיד משהו.

מר ספיר-היו"ר:

יש אחד שמדבר מכל צד, ויש לכם 7 דקות, אם 5 דקות לא מספיק.

עו"ד בירן:

שלום לכולם. שמי עו"ד ענת בירן, אני מייצגת את מגישי הבקשה להיתר. אנחנו נמצאים כאן בדיון חוזר, לאחר שוועדת המשנה אישרה בקשה להיתר בנייה, להיתר לשימוש חורג מהיתר למיכללה, במבנה שנמצא ברח' שד' ירושלים, והיה בזמנו תאטרון אלהמברה. המבנה הזה קיים, הוא מבנה לשימור, ולכן כל שימוש בו שהוא לא שימוש לתיאטרון-נדרש להליך פורמאלי של שימוש חורג מהיתר, כאשר השימוש שאנו מבקשים הוא מכללה, בהתאם לתב"ע. בהתאם לתב"ע שחלה על המקום-המגרש הזה מיועד כמגרש מיוחד, זה לא מגרש ציבורי, זה לא מגרש חום, זה מגרש מיוחד-שמותרים בו שימושים שונים, ביניהם שימושים למטרות חינוך, תרבות, דת וכו', ואנו מבקשים בו מיכללה, כאשר השימוש הזה, כמו שאמרנו, מתאים לתב"ע והוא חורג רק להיתר המקומי של הבניין. ההתנגדות היחידה שעומדת בפניכם אינה התנגדות של שכנים ואינה התנגדות של אנשים שעלולים להיפגע מהשימוש המבוקש בסביבה הקרובה. להפך. בזמנו אנו צרפנו ושלחנו לחברי הוועדה חתימות של למעלה

מ-1,000 איש שמתגוררים בסמוך ותומכים ומבקשים לאפשר סוף סוף את פתיחת המקום. ההתנגדות היחידה שהוגשה היא על ידי גוף שקוראים לו-המרכז לנפגעי כתות, שמקום מושבו ברמת גן, שאין לו שום קשר למבנה הזה, שום קשר לשימוש המבוקש כמכללה, וגם בדיון בוועדת המשנה להתנגדויות הבעיה היועצת המשפטית דאז- שרי אורן את דעתה, שספק אם בכלל יש להם מעמד בדיון הזה, מפני שלפי החוק, וגם לפי המטרות שבבסיס האפשרות להגיש התנגדויות- הם בכלל לא באותו מעגל של מתנגדים פוטנציאליים שיכולים להתנגד כי הם בכלל לא נפגעים, הם בכלל לא נפגעים מקיומה של מכללה בבניין הזה.

מר לוברט:

אין סתימת פיות. לכל אחד מותר. לכל אחד יש זכות דיבור. לא קרה כלום. לכולם

יש זכות דיבור.

מר ספיר-היו"ר:

אני מבקש לא להפריע, אני אוציא אותך מהאולם.

עו"ד בירן:

בכל זאת שמעו את ההתנגדות שלהם לגופה. ההתנגדות שלהם נדחתה, ולאחר מכן נערך דיון במליאת הוועדה הזאת, שבו הוחלט לקיים דיון חוזר. מאחר שבדיון החוזר המתנגדים מתכוונים לדבר, אנחנו בראש ובראשונה טוענים שהם בכלל חסרי מעמד בהליך של תכנון ובנייה. גם הטענות של המתנגדים, כמו הטענות שהתעוררו בדיון הקודם, הן טענות שמתייחסות לעצם הארגון הסיינטולוגי-שמבקש כרגע לפעול בבניין. אבל אני רוצה להדגיש, אני תכף אכנס לנושא של הארגון הסיינטולוגי, אבל לפני כן אני מבקשת לומר שהבקשה לא מתייחסת לארגון כזה או לארגון אחר. היום הסיינטולוגים מתכוונים להקים שם מכללה והמקום הוכן לטובת מכללה ללימודי התפיסה והפילוסופיה הסיינטולוגית, אבל מחר בבוקר יכול ארגון אחר ויכול נושא אחר להיות נושא ללימודים במכללה הזאת, ובבקשה להיתר אנו הקפדנו על כך, וגם בהסכמתה המוחלטת של היועצת המשפטית, שלא צריך לכתוב בכלל למי מאשרים את השימוש הזה. זאת אומרת, השימוש למיכללה הוא שימוש כללי, ומי שישתמש בו-זה תלוי באותו הזמן. כרגע אנחנו בהחלט מייצגים את מי שקנה את המקום, הארגון הסיינטולוגי, ואני רוצה להגיד לגביו כמה דברים: הטענות שהועלו גם בדיון הקודם וגם על ידי המתנגדים או המתנגדת- הן טענות שמתייחסות לפעילות של הארגון הזה. ואני רוצה לומר דבר כזה: אנחנו נמצאים היום במרכזה של סערה לגבי הדרת נשים, ואני חושבת שעיר כמו תל-אביב, שהיא עיר שחרטה על דיגלה עקרונות של שוויון ופלורליזם, ואהבת הזר וקבלת השונה. ובאמנה למען תל-אביב יפו- שחתמו עליה חברי המועצה נאמר שבראש מענייניהם שמירת תל-אביב יפו כעיר חופשית, עיר שבה איש באמונתו יחיה. מעוז היצירה הפתיחות והסובלנות של מדינת ישראל. באיכות החיים של תושבי העיר ואיכות הסביבה של תל-אביב יפו ייבחנו מעשי ידינו. נמשיך להפוך את עירנו לעיר אנושית יותר, סובלנית ומסבירה פנים. ואחר כך בחוברת של העיר הזו: זוהי עיר שחובקת פלורליזם וסובלנות, מחבקת בחום את

המיעוטים והקהילות הרבים המרכיבים את הפסיפס האנושי הייחודי שלה, ראויה לכל זה וממשיכה לקדם בברכה חולמים מכל הסוגים. עיר לכולם. מאז הקמתה קידמה העיר בברכה אנשים מכל התרבויות, הקבוצות האתניות והדתות, קבלה ומתן כבוד לדרכי חיים שונות הן שניים מהערכים החשובים ביותר של העיר.

מר ספיר-היו"ר:

יש לך עוד 2 דקות.

עו"ד בירן:

זאת העיר שבה אנחנו נמצאים וזה המצע שעליו אתם חתומים - חברי מועצת העיר, ואני מבקשת שתראו את האנשים הרבים שהגיעו לישיבה הזאת, שכולם לומדים במכללה או מחכים כבר שתיפתח המיכללה הסיינטולוגית, הם כולם חלק מהתנועה הזאת, מתפיסת העולם הזאת. ואני מבקשת להדגיש כמה דברים: התנועה הזאת היא תנועה שמוכרת בכל ארצות המערב-באוסטרליה, באירופה, אנו שלחנו לכם בהזדמנות חוברות שבהן מפורטים ומפורטות המדינות שהכירו באופן מפורש בגורם הזה, כמובן גם בארה"ב. אין מדינה אחת בעולם שמוכרת לנו, שהוציאה את הארגון הזה מחוץ לחוק, כולל כמובן מדינת ישראל. הדבר היחיד שקיים או שנאסר מאז שאנחנו מכירים את ההתייחסות בישראל לסיינטולוגיה-זה דו"ח משנות השמונים של מה שנקרא- ועדת טסה-גלזר, דו"ח שלא אומץ על ידי הממשלה או הכנסת, לא נעשה שום שינוי חקיקה כתוצאה ממנו. באותו דו"ח שבו הוועדה דנה בנושא של כתות היא מנתה, בנוסף להרבה מאוד,

מר ספיר-היו"ר:

יש לך עוד דקה.

עו"ד בירן:

אדוני, זה כל כך חשוב לנו.

מר ספיר-היו"ר:

כשאת ישבת בוועדת ערר את גם קצבת בזמן, אני מזכיר לך.

עו"ד בירן:

אז אתה מתחשבן אתי?

מר ספיר-היו"ר:

לא. זה הנהלים, תעמדי בנהלים. אלה הנהלים.

מר לוברט:

משרד החינוך מכיר בהם?

גב' להבי:

הוא מכיר בכם?

מר לוברט:

לא.

עו"ד בירן:

הדו"ח של גב' טסה-גלזר היה מבוסס על כל מיני דוחות שהם קראו בזמנו, שמזמן כבר בוטלו באותן מדינות שבהן הם ניתנו, ועל כן- כאשר אנחנו מנסים ללמוד ולהבין למה אנחנו מבקשים לתת פה אישור, וגם זאת-בהנחה מרחיקת הלכת שהאישור מתייחס לתנועה הסיינטולוגית, לא מבקשים מכם להזדהות עם התנועה, לא מבקשים מכם להצטרף חס וחלילה, או לא חס וחלילה לתנועה, זה בהחלט נתון לשיקול דעתו של כל אחד ואחד. לא מבקשים מכם לתמוך בה או לחשוב שזה הדבר שאתם הייתם ממליצים עליו לידידיכם או לחבריכם. בכלל השאלה-אם התנועה ועקרונותיה, אם אתם בכלל יודעים מהם, מקובלים עליכם, היא לא השאלה. השאלה היא האם בעיר כמו תל-אביב, תנועה שהיא תנועה חוקית-שמוכרת בכל העולם וגם בישראל- לא יכולה להתקיים. זה לא המרכז הגדול ביותר בעולם-כמו שטוענים המתנגדים, יש מרכזים מדהימים בעולם ללימודי תורת החיים הסיינטולוגית, זה אחד מהמבנים שכמבנה,

מר ספיר-היו"ר:

משפט סיום.

עו"ד בירן:

שכמבנה לשימור- נעשו בו אחד הפרויקטים, אני חושבת, שצריך לברך עליהם ולשבח אותם ולנופף בהם כפרויקט לדוגמא מבחינה שימורית.

מר ספיר-היו"ר:

תודה רבה.

(מחאות כפיים של הקהל)

מר ספיר-היו"ר:

אני מבקש לא למחוא כפיים.

עו"ד בירן:

שאלה אחת הוא שאל אותי. אני רוצה רק לענות על השאלה-האם יש אישור של משרד החינוך. אנחנו לא מבקשים אישור של משרד החינוך ולא צריכים אישור של משרד החינוך.

מר לוברט:

אתם גם לא תקבלו.

עו"ד בירן:

אנחנו גם לא מבקשים, כיוון שלא כל מכללה צריכה לפנות למשרד החינוך לקבל אישור, כי אנחנו לא מבקשים כסף, ומאחר שלא מבקשים תמיכות-גם לא צריך לקבל אישורים. זה עדיין לא הופך את המקום למקום שלא לומדים בו או שלא מלמד קורסים, או שלא מעביר תוכן לימודי-עיוני.

מר ספיר-היו"ר:

תודה רבה.

עו"ד וילצ'יק:

11 דקות. אני רוצה בדיוק את אותו זמן.

שלום לכם, אני מייצג כאן את העמותה לנפגעי כתות. אני לא אכנס לנושא של זכות העמידה, אני חושב שברור לכם שהם לא צריכים להיות תושבי תל-אביב כדי להגיב, ויש הרבה מאוד הם תושבי תל-אביב שמתנגדים לכך. אני אדבר בעיקר על נושאי תכנון ובנייה.

מר לדיאנסקי:

אני רוצה לדעת איזה מעמד יש לתנועה הזאת בהקשר לבקשה לדיון חוזר. שמענו את

המבקשים,

מר ספיר-היו"ר:

אנחנו נדון על זה בדיון הפנימי.

מר לדאינסקי:

לא, לא נדון על זה בדיון הפנימי. איזה מעמד יש לאגודה הזאת-שנציגה עומד לדבר

עכשיו?

מר ספיר-היו"ר:

הם הגישו התנגדות, וההתנגדות שלהם נשמעה.

עו"ד וילצ'יק:

אני מבקש באמת להגיד במספר מילים על הסיינטולוגיה.

אמרה לכם חברתי ענת בירן שאולי אתם לא יודעים מה זה סנטולוגיה ואתם צריכים להצביע. אני רוצה ממש בשני משפטים לקרוא לכם מה כתב שופט בית המשפט העליון באוסטרליה על הכת הסיינטולוגית: "סיינטולוגיה היא מרועשת, הטכניקות שלה מרושעות, העיסוק בה מהווה איום חמור על הקהילה, רפואית, מוסרית וחברתית. חסידיה למרבית הצער, מולכים שולל וסובלים לעתים קרובות ממחלות נפש. סיינטולוגיה היא הארגון הגדול ביותר של אנשים לא מוסמכים שעוסקים בטכניקות מסוכנות המסוות כתרפיה מנטלית". זה בית המשפט העליון של אוסטרליה.

קריאות מהקהל

מר ספיר-היו"ר:

אני מודיע שמי שיפריע אני אוציא אותו החוצה מיד, בלי אזהרה.

עו"ד וילצ'יק:

בית המשפט העליון של לונדון: "הסיינטולוגיה היא בלתי מוסרית ודוחה חברתית. היא מושחתת, מרושעת ומסוכנת. היא מושחתת משום שהיא מבוססת על שקרים והונאה, והיעד האמיתי שלה הוא כסף וכוח עבור מר האברד. היא מרושעת משום שהיא עוסקת בעיסוקים מגונים הן כלפי חסידיה שאינם הולכים בתלם וכלפי אלו שמותחים עליה ביקורת או מתנגדים לה. היא מסוכנת משום שהיא מבקשת ללכוד אנשים ולהעביר אותם אידוקטרינציה ושטיפת מוח כדי שיהפכו להיות שבויים שאינם שואלים שאלות וכלים בידי הכת, וגורמת להם לנטוש את חיי היום-יום ואת היחסים עם אחרים."

מר לוזון:

אתה מתאר פה כל דת שקיימת בעולם.

מר לדיאנסקי:

אתה מדבר על חב"ד אולי?

מר ספיר-היו"ר:

אני מבקש שקט. כולם פה חכמים, כולם נבונים וכולם יודעים את כל התורות, אני מבקש לתת לאדם שנמצא פה עו"ד וילצ'יק לדבר.

עו"ד וילצ'יק:

אני מקריא לכם דברים שיאמרו לא על ידי שופטים דתיים בחו"ל, על ידי שופטי בית משפט עליון בחו"ל, לא נאמרו דברים כאלה על אף כת דתית אחרת שאתם מכירים. הדברים ידועים, ואנו מכירים את ההתלבטות בין-עד כמה דמוקרטיה שרוצה להיות ליבראלית-יכולה לירות לעצמה בראש ולתת לגורמים את מה שהם רוצים. לפני חודש היה כנס בברלין בשאלה של הכחשת השואה מול חופש הדיבור. חופש הדיבור הוא דבר מצוין, האם הוא מצדיק הכחשת שואה? שאלה לא פשוטה. שאלה לא פשוטה היא-האם זה סוג הפלורליזם שבתל-אביב אנו יכולים להכניס פה דברים שאני לא יודע. ויסתכל כל אחד ואחד על הילדים שלו וויחשוב- האם הוא רוצה להיות שבוי בתוך הכת הזאת. כדאי שתראו את הדברים, כי מאוד נחמד להגיד את זה. כאשר הילדים יהיו בתוך זה אז אתם תראו דברים אחרים. עכשיו אני רוצה לדבר על תכנון ובנייה כי זה בעצם הנוש, ולמה אתם לא צריכים לאשר את זה. ראשית, אני חייב לבוא ולהגיד לכם שאם אתם קוראים את הדרפט שלכם-זה כבר מדהים. קחו את הדרפט שהיה לפניכם-מהי הבקשה שעומדת לפניכם ומה נכתב בה. שימו לב שכתוב שהבקשה נערכה בצורה לא ברורה, התוספות לא ברורות בשינוי המקורי. על פי המסמכים לא ברור למשל, הבניין מגיע לגובה של 23 מ' כאשר ההיתרים שקיימים הם עד 14 מ'. מאיפה המטרים הנוספים? הם מציגים את זה כמצב קיים ואומרים בדרפט שלכם שזה מעולם הוברר ולא ברור מאיפה המטרים האלה באים. כתוב שחישוב השטחים של השטחים נעשה בצורה שאי אפשר למדוד אותם ולכן לא יודעים מהם שטחים עיקריים ומהם שטחי שרות. כתוב שהבקשה הוגשה כך שבעצם לא התחשבו בשטחי הפקעה שהיתה בקרקע ולכן לא יודעים מהן זכויות הבנייה כי בעצם הקרקע נלקחה בחשבון כאילו לא נעשתה הפקעה. על סמך מפת מדידה מ-2007, כאשר אתם יודעים שצריך מפת מדידה מחצי השנה האחרונה. כל הדברים האלה נאמרו בדרפט שלכם. כמובן שבעניין של פתרונות חנייה, לא ניתן פתרון חנייה, מבקשים פטור מחניה אבל אין פתרונות לחנייה. כל זה הגיע לכאן, ואחר כך יש המלצה כביכול-אפשר לבוא ולאשר. אז קודם כל אתם מאשרים בקשה- שאני בכלל לא יודע איך ניתן לאשר אותה.

דבר שני- הם מבקשים שימוש חורג מקולנוע למכללה, והשאלה היא האם זה שימוש חורג מתב"ע או שימוש חורג מהיתר. אני אגיד לכם שלטעמי זה שימוש חורג מתב"ע, מכיוון שהדבר הזה איננו מכללה. מכללה-צריכה, או אני חושב שאחד המבחנים שאתם צריכים להציג לעצמכם היא השאלה- מה המינימום למיכללה. אם המשרד שלי יחליט ללמד אנשים עריכת דין-אני הופך למכללה בגלל שאני התחלתי ללמד? צריך להיות מינימום מסוים שאומר-לפחות הכרה של המועצה להשכלה גבוהה, הכרה של משרד החינוך, הכרה של משרד מסוים. בא בן אדם ורוצה ללמד. מחר ילמדו הימורים, ירצו להקים בית ספר להימורים, זה מותר? או בית ספר ללימוד זנות –זה מותר? יכול להיות, הכל מותר, הזנות היא בכלל חוקית במדינת ישראל, אז מה? אם מחר ירצו להקים בית ספר כזה אתם תאשרו את זה כמכללה? לכן השאלה היא קודם כל מה זו מכללה. אני חושב שאתם צריכים להציב לעצמכם מבחן ראשוני שאומר- שחייב להיות משהו-שהדבר הזה מוכר על ידי גוף ציבורי או רשות ציבורית מכירה בו. זה פעם ראשונה. פעם שנייה-שימו לב שאם היה כתוב שמותר להקים במקום הזה מקום לחינוך, תרבות וכד', אולי גם היה מקום למכללה. כתוב-בעל אופי ציבורי. כתוב שהיעוד של התב"ע הוא בעל אופי ציבורי. לכן אני חוזר ואומר-אם המקום הוא לא לחינוך, הוא מקום שמיועד לפעילות בעלת אופי ציבורי, האופי הציבורי צריך להיבחן על ידי משהו שמלמד שזה ציבורי. מה ציבורי במקום הזה? איזה הכרה ציבורית יש במקום הזה

שהופך אותו לציבורי? ממתי סיינטולוגיה הופכת למשהו ציבורי? לכן אני אומר שמדובר פה לא בשימוש חורג מהיתר אלא שימוש חורג מתב"ע.
לכן, כאשר מדובר על שימוש בעל אופי ציבורי, צריכים להראות מהו האופי הציבורי של הפעילות, ואני לא חושב שהראו פה שום אופי ציבורי.

דבר נוסף כמובן, כאשר מדובר על שימוש חורג, בטח מתב"ע אבל גם מהיתר, צריך להראות שפונקציונאלית הדבר הזה מתאים. יש פה בעיות של הג"א, והבעיות החמורות ביותר הן הבעיות של חנייה. שימו לב שתיאטרון פועל בלילה והפעילות הרגילה של המקום הזה היא ביום. זה ההבדל הגדול. אין שם פתרונות חניה. הם רוצים שיפטרו אותם מחניה, או תקן חניה וכו'. התיאטרון היה פתוח בלילה ולכן כאשר באים לשם בלילה-מקומות החניה שם פנויים. ביום זה מתנגש עם כל הפעילויות האחרות במקום, ולכן אי אפשר לפטור ולהגיד-אין שום בעיה. זה הרבה פחות מתיאטרון. זה הרבה יותר מתיאטרון מבחינת שעות הפעילות.

דבר אחרון שאני רוצה להגיד לכם, ויש לי נסיון עם היו"ר, אני לא רוצה לריב אתו.

מר ספיר-היו"ר:

יש לך עוד 3 דקות. קח את הזמן שלך.

גב' להבי:

השלמתם.

מר ספיר-היו"ר:

הגב' בירן דיברה 10 דקות, גם לו מגיע 10 דקות.

עו"ד וילצ'יק:

אני רוצה לבוא ולהגיד כך:

אתם יודעים שהמקום הזה נבנה תחת הפרת צווים, באופן בלתי חוקי, כאשר היו צווי הפסקה וכתבי אישום. רק לאחרונה יצא פסק דין, לפני יומיים שלושה, ואני רוצה להפנות את תשומת לבכם לפסק הדין הזה. פסק הדין הוא של נועם סולברג שאולי הוא ימונה לעליון. עתירה מינהלית 3328/1/02/11, באותו מקרה ועדת ערר דנה בכל האספקטים של ההיתר והיא מצאה שהוא תואם תב"ע ואין שום בעיה, וההיתר הוא מוצדק ונהדר. אבל ועדת הערר באותו עניין שכחה לדון-שהיתה שם בנייה שלא כדין. אומר השופט סולברג, כאשר היתה בנייה שלא כדין, גם אם ההיתר חוקי זה נימוק שלא להתיר אותו. והוא החזיר את התיק לוועדת ערר רק לדון בשאלה הספציפית, האם לאחר שמישהו בונה בלי היתר במסגרת החוק- האם צריך לתת לו היתר גם במסגרת תב"ע.

לכן, ואתם יודעים מה עומד מאחורי זה, זה לא רק בנייה ללא היתר, היו פקחים שלכם, שנעשו תוך כדי הבנייה על ידי מי שהגיש את הבקשות האלה. אי אפשר לתת פרס למי שבונה שלא כדין, ולתת לו את ההיתר.

עו"ד בירן:

אני מבקשת להגיב. הועלו פה טענות שלא היו ולא יכולתי לדעת שהן תועלנה. בדרך כלל לפי סדרי הדין-קודם טוען המתנגד ואז המבקש יכול לענות.

מר ספיר-היו"ר:

אני רוצה להזכיר לך שאנחנו לא נמצאים בדיון בהתנגדות. כללי הדיון בהתנגדויות לא חלים עלינו. שמענו את שני הצדדים. אנו עוברים לדיון פנימי ואני מבקש בחדר- רק חברי וועדה ועובדי עירייה.
תודה רבה לכולם.
אני מודה לכולם.

(בשלב זה עזב הקהל את אולם הישיבות)

דיון פנימי

גב' להבי:

אני מבקשת לשנות את הנוהל כך שאי אפשר יהיה לקיים דיונים ללא הציבור. אני רוצה שהציבור ישמע אותנו.

מר ספיר-היו"ר:

הוא שמע כבר בישיבה הקודמת.
אנו קיימנו כבר דיון בנושא הזה.
אני חושב שאם נוכל לסכם ששמענו כבר, כל מי שהיה לו להגיד כבר אמר מה שאמר, אני לא חושב שאפשר להוסיף. אני מציע שאלא אם למישהו יש משהו שהוא מוכרח להגיד, ניגש להצבעה.

גב' וולנר-גלעד:

אני רוצה לשאול.
אני מבינה שהבניין הוא בניין שמיועד לשימור מחמיר.

מר ספיר-היו"ר:

לשימור, לא שימור מחמיר, שימור-עד כמה שאני יודע.

מר ברקוביץ-מהנדס העיר:

לא שימור מחמיר.

גב' וולנר-גלעד :

היתי רוצה לקבל את חוות הדעת של רוני הוכוולד, כי על כל הבניין יש סורגים, בכל הקומות. אני רוצה להתנות את זה.

מר ספיר-היו"ר :

במסגרת תנאיי הוועדה, במידה שנחליט לאשר, יהיה כתוב שכל תנאיי השימור צריכים להשאר.

גב' וולנר-גלעד :

שלא יהיו סורגים.

מר ספיר-היו"ר :

אמרתי שכל החלטה תהיה מותנית, שזה יהיה תלוי ומאושר רק לפי הנחיות מחלקת השימור. אנו נוסיף את זה לכל החלטה. השאלה במקומה והיא קיבלה תשובה. כל מי שרוצה לשאול שאלה ולהתייחס בבקשה, אם כי אני מציע שניגש פשוט להצבעה, קיימנו כבר דיון.

גב' להבי :

אני רוצה להגיד משהו :

אני רוצה לומר שבזמנו היתה לנו התנגדות. אין חולק על התכנית עצמה ומהותה ועל מיגוון השימושים הציבוריים שמותר לעשות שם. ואני חושבת שהיועצת המשפטית פה תגיד לנו בצורה מאוד מאוד ברורה- האם מדובר במה שנקרא שימוש חורג מתב"ע או מהיתר. לעניות דעתי אפשר להסתכל על זה כשימוש חורג מהיתר ולא מתב"ע. אבל, אני רוצה להגיד לחברים שבזמנו היתה לנו התנגדות.

מר גלעדי :

מתחילים דיון עכשיו? את רוצה להזכיר?

גב' להבי :

לא. רק משפט אחד.

מר ספיר-היו"ר :

היא רוצה להגיד רק משפט אחד.

מר לדיאנסקי :

אבל זה דיון פנימי, לא?

מר ספיר-היו"ר:

כן.

מר לדיאנסקי:

מותר לה לדון.

מר ספיר-היו"ר:

מותר לה לדבר, אם כי שמענו כבר את הצדדים כולם.

מר לדיאנסקי:

כל מי שממהר-הדלת איננה נעולה, שאף אחד לא יחשוב שמחזיקים מישהו.

גב' להבי:

אני מנסה להזכיר לחברים שאנו בוועדה מקומית ניסינו למנוע את המהלך של סגירת בתי קולנוע בקניונים, באמירה שאנו רוצים לשמור בתי קולנוע, שאנו רוצים תיאטראות. וועדת הערר אמרה לנו שרצונה של הוועדה להקים תמהיל שימושים-יש בה אולי כדי להצביע על שינוי הרגלי הצריכה של הציבור וכו', אבל ספק רב אם ניתן לשנות מגמה זו בהרגליה צפיה, ובסופו של דבר הוא אומר- איננו רואים דרך שבה ניתן לכפות המשך קיום על עסק שבעליו אינו מעוניין עוד להפעילו משיקולים כלכליים, בעיקר כאשר התכנית שחלה במקום מאפשרת לו שימוש כלכלי אחר במקרקעין. זה כאשר מדובר בשימוש כלכלי-קרי סופר פארם לעומת בית קולנוע. כאן מדובר על מכללה, על דת, על חינוך, על קהילה, לא משנה מה הויכוח בינינו-אין חולק שמדובר על שימוש ציבורי תואם תב"ע. אני חושבת שהערר הזה הוא מיותר, אני חושבת שלא רק בגין הסוגיה של מי המתנגד- ואם יש לו זכות עמידה או אין לו זכות עמידה, אלא גם ביחס למהות של היתר השימוש-שאין מקום בכלל לעסוק בו. זה מה שיש לי להגיד.

מר לוברט:

נשאיר את זה ככה, שיהיה תאטרון-כמו שהיה.

גב' להבי:

זה מה שאמרתי לך, שאתה לא יכול להחליט על זה לפי ועדת הערר.

מר לוברט:

אם זה מה שכתוב, בסדר.

גב' וולנר-גלעד :

בתאטרון יש סדנאות..

מר גלעדי :

יש הבדל בין מכללה, יש הבדל בין תרבות,

מר לוברט :

בואו נוריד את זה מסדר היום.

מר זעפראני :

אם היו עושים שם ישיבה, גם היו נותנים לנו חופש דת??

גב' להבי :

אם היית מוכן לשלם-כן.

מר משהראוי :

א.מי שמדבר על המקום כאילו שזה היה תיאטרון, אני רוצה להזכיר שב-15-20 שנה האחרונות היה שם בנק דיסקונט, וב-5 השנים האחרונות,

מר גלעדי :

לא היה שם רמקולים של התפילה של המואזין שלכם.

מר משהראוי :

במקום היתה עזובה, במקום היתה זוועה.

מר גלעדי :

תשלח אותנו הביתה....

מר לוברט :

ארנון.

גב' להבי :

אני מבקשת שכל הערה של ארנון תכנס לפרוטוקול במלואה. אני ממש מבקשת.

מר גלעדי:

תוציאי את זה גם לעתון.

מר משהראוי:

אני רוצה להדגיש: המקום ב-15 השנים האחרונות, והיה חשוב להגיד את זה- זה

בנק דיסקונט.

מר לוזון:

איזה קואליציה הזויה אתם.

מר משהראוי:

אני מדגיש שוב את הנושא שאנחנו כוועדת תכנון ולא ועדת תוכן. אוי ואבוי לנו אם נגיע למצב שאנחנו כעירייה, כגוף שמנווט את העיר- נתחיל להכנס לתוך תכנים של מבנים. יש חוק במדינת ישראל, ואם מישהו עובר על החוק- אני מעריך שמישהו ידע לטפל בנושא הזה.

מר לוזון:

אני מבקש להסיט את הדיון מהמקום שהוא הוסט אליו באופן מניפולטיבי. בלי קשר לדעתי על הסיינטולוגיה, אני חושב שהעניין שדעתנו על קבוצה דתית או לא דתית, לא משנה, כזו או אחרת-אינה רלבנטית כאן. אני מבקש שכל הנוכחים פה יחשבו היטב על העניין התקדימי שמנסים ליצור כאן- שזה למנוע מהמקום, בתוך גוף תכנוני שאמור לייצג עניינים תכנוניים נטו, ולהפוך אותו למתן כשרות כן או לא. לצורך העניין, לשיטתי לפחות, אין הרבה הבדל בין כת, דת לבין דתות או כתות אחרות הנפוצות במקומותינו, ומהבחינה הזאת אם יש בעיות חוקיות עם הארגון-יטפלו בהם הרשויות הראויות לטפל בהם. מהבחינה הזאת להפך, אני חושב שנכון יעשו החברים הדתיים אם יסירו את הערר שלהם, על מנת לא ליצור תקדים שבסופו של יום יופנה גם אליהם.

מר מסלאווי:

השתכנעתם?

מר ספיר-היו"ר:

ברשותכם אנו ניגש להצבעה.

מה צריכה להיות ההצבעה שלנו, גבירתי היועצת המשפטית?

עו"ד אברהם-אוזן:

לקבל את הערר או לא לקבל את הערר.

מר ספיר-היו"ר:

מי בעד להשאיר את החלטת ועדת המשנה על כנה, נכון?

מר זמיר:

נאמרו פה דברים על עורך הדין מצד המתנגדים. היתי רק רוצה לשמוע את ההתייחסות המקצועית של מהנדס העיר לגבי הדברים-האם זה נכון או לא נכון?

גב' וולנר-גלעד:

התר בנייה לא חוקי שנעשה בדיעבד.

גב' להבי:

איך עושים בנייה לא חוקית במקום של שינוי יעוד?

מר גלעדי:

למה היה צו הפסקת עבודה?

גב' להבי:

באמת למה?

מר גלעדי:

כי הם בנו ללא היתרים.

מר ספיר-היו"ר:

ארנון אתה מפריע, ארנון אתה מפריע, פעם שלישית אני אוציא אותך ולא תוכל

להצביע.

אגב, אני מתפלל על השאלה כי זה מופיע בכל דרפט. הבקשות והתיקונים האלה הם חלק מכל דרפט. כל מי שקורא את הדרפטים רואה שזה מופיע בכל דרפט.

מר זמיר:

לא. גם בהתנגדות זה מופיע, וזה לא רק בהתייחסות לדרפט.

מר ברקוביץ-מהנדס העיר:

עו"ד וילצ'יק הקריא מתוך הדרפט המאוד מפורט שאנו נוהגים להגיש, ואולי הדרפטים שלנו מפורטים מידי. הוא הקריא, נכון, אני מודה- אפשר להוציא רק חלקים מאוד מסוימים מתוך הדרפט הארוך והמפורט ביותר, ורק אותם הוא הקריא. הוא לא הקריא את כל המשפטים שאומרים מדוע כל הבקשה הזאת כן תואמת את התב"ע. הוא הקריא בעניין גובה "... לא משקפות אותה באופן מלא". "הבנייה גובה הנ"ל הוצגה במפרט כקיימת אך המסמכים בתיק הבניין לא משקפים אותה באופן מלא". אני יכול לפתוח דיון שלם מה זה המלא או החלקי, בסופו של יום אנו מוציאים היתרים כשרים למהדרין. הוא גם ציין שועדת הערר אישרו את ההיתרים.

מר ספיר-היו"ר:

קיבלת תשובה?

מר זמיר:

כן.

עו"ד אברהם-אוזן:

לאחר מתן זכות טיעון לצדדים, אתם צריכים להחליט האם אתם משאירים את החלטות משנה שאישרה את הבקשה- על כנה, או לא.

מר ספיר-היו"ר:

מי בעד השארת החלטת ועדת המשנה על כנה?

ה צ ב ע ה

בעד ה"ה:

דורון	1.
דן	2.
אחמד	3.
מיטל	4.
ראובן	5.
שרון לוזון	6.
רחל	7.
חביבה	8.

9.	יעל.
	נגד ה"ה:
1.	לוברט
2.	גפן
3.	בביוף
4.	זעפראני
5.	ארנון
6.	מסלאווי
7.	מזרחי
	נמנעים ה"ה:
1.	מוזס
2.	אסף

בעד- 9 חברי מועצה, נגד - 7 חברי מועצה, נמנעים - 2 חברי מועצה

החלטת ועדת המשנה נשארה על כנה.

החלטה: הוחלט להשאיר את החלטת ועדת המשנה על כנה.

2. תא/3850 רח' רקאנטי (פינוי בינוי) (2)

בקשה לדין חוזר שהוגשה על ידי חבר המועצה עו"ד ראובן לדיאנסקי

מר ספיר-היו"ר:

אנו עוברים ברשותכם לנושא השני, וזו החלטה שלנו האם להגיש ערר על

ההחלטה.

מר לדיאנסקי:

אדוני היו"ר, חברי חברי המועצה.

אני הגשתי בקשה לדיון חוזר על הדיון שהתקיים ובמסגרתו התקבלה החלטה, ב-14 בדצמבר, וההחלטה שהתקבלה היתה- בעצם לא להגיש ערר מטעם הוועדה המקומית לתכנון ובנייה למועצה הארצית, על החלטת הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה, אשר קבעה לגבי תכנית תא/3850 - רח' רקאנטי, כי יוקמו במקום 198 יחידות דיור, לפחות 40 יהיו יחידות קטנות של 68 מ"ר, גובה הבניינים לא יעלה על גובה הבניינים שבחלקו המזרחי של הרחוב וכו'.

למי שאינו זוכר- על מה בעצם התכנית הזאת מדברת, התכנית הזאת עברה מספר גלגולים. אני למדתי שהתכנית הזאת התחילה להתגלגל לפני כ-15 שנה והגיעה לדיון במליאת הוועדה המקומית ב-22.3.2009 בעקבות בקשה לדיון חוזר שהגישה סגנית ראש העירייה-מיטל להבי, כאשר הבקשה התייחסה לתכנית שדיברה על הקמת 306 יחידות דיור במקום 96 יחידות דיור שזה בעצם המצב הקיים נכון להיום, בהם ישנם 6 בניינים של 4 קומות ברח' רקאנטי, החל מבית מס' 5 עד בית מס' 15, כאשר ההצעה היתה לשלש את מספר יחידות הדיור. אולם כאשר זה הגיע לכאן, ואני מזכיר-זה היה ב-22.3.2009, זה היה אחרי שנעשה נסיון בראשות יעל דיין לשבת באיזהשהו שולחן עגול ולהגיע למעין פשרה, שבעצם אמרה- במקום 306 יחידות דיור אנחנו נקים 240 יחידות דיור, שהן 144 יחידות דיור מעבר למה שקיים היום-כאמור 96 יחידות דיור. כאשר המתנגדים להצעה, גם המופחתת וגם המקורית, טענו בעצם שישנן מספר בעיות. הבעיה הראשונה היא העדר וודאות תכנונית לגבי כל אזור רמת אביב ג'. הדבר השני-זה בעצם הכבדה קשה על התשתיות-גם בתחום החנייה, גם בתחום התנועה, גם בתחום התשתיות הפיזיות האחרות, וגם בעצם דיברו על כך שמדובר בהצעה מקורית שהיא כפולה, הצפיפות היא כפולה מהאמור בתמ"א/35, ושכל תהליך הבנייה בעצם יהפוך למיטרד בלתי סביר לתושבים וכו' וכו'.

גם כאן, כשהועלתה ההצעה המופחתת, היא לא זכתה לרוב, וכאמור-ההצעה או ההחלטה של הוועדה המקומית, של המליאה, היתה להחזיר את זה לוועדת המשנה, אשר קיימה את הדיון בעניין הזה חודש ימים לאחר מכן, ועמדו בעצם שתי שאלות מרכזיות בפני חברי הוועדה. כאשר היתה הצעתו של יו"ר ועדת המשנה, שהוא בעצם דיבר על זה שיוקמו שלושה בניינים, כל בניין בגובה של 16 קומות, בסה"כ 192 יחידות דיור ו-4 מבין חברי וועדת המשנה הנוכחים הצביעו נגד ההצעה ו-3 תמכו בהצעה, ולכן ההצעה הזו נפלה. גם ההצעה השנייה שהיא הצעת השולחן העגול של הגב' דיין עם 240 יחידות דיור נפלה, ובסופו של יום התקבלה החלטה, אני רואה כאן פה אחד, להמליץ לוועדה המחוזית לתכנון ובנייה שלא לקדם את התכנית המוצעת-להפקדה.

והנה כי כן באו היזמים ובעלי הקרקע ופנו באופן ישיר לוועדה המחוזית לתכנון ובנייה, וביום ה-12.9.2011 התקיים דיון במסגרת ועדת המשנה, ועדת משנה ב' להתנגדויות, ושם בעצם קרתה תופעה שהיא כנראה תופעה ולא מקרה חד פעמי, שבה פקיד בכיר בעירייה-מהנדס העיר-שאני מאוד מעריך את המקצועיות שלו, שבדבריו בפני הוועדה הוא בעצם מחליט גם לבשר את אוזנם של החברים בעמדתו הפרטית או המקצועית-נקרא לזה כך. אני קורא לזה פרטיות, הוא ירצה- יגיד מקצועית, על אף שישנה או שהיתה החלטה ברורה וחד משמעית של ועדת המשנה ושל המליאה- שהתנגדה לאשר או להמליץ על הליך ההפקדה. וכך אמר מהנדס העירייה, הוא לא חבר מועצה, אולי פעם הוא יהיה. "אני ברשותך או ברשותך-אקריא את חוות הדעת של הוועדה המקומית", אמר אדריכל ברקוביץ בפני חברי וועדת ההתנגדויות, "חוות הדעת שלנו, המקצועיות, לאורך כל השנים כתובות וידועות מראש. זה תמיד

היתרון של הגורמים המקצועיים. נבחרתי הציבור-אתה לא יודע דעתם מראש, אבל דעתנו-היא כתובה וידועה, ואנחנו גאים על כך". אחר כך מפרט אדריכל ברקוביץ את החלטת ועדת המשנה, והוא ממשיך ואומר במהלך הדיון: "אמרתי שוב, דעתנו המקצועית כתובה, אנחנו דבקים בה. חלקים גדולים ממנה, דווקא אלה שנפסלו על ידכם, אני אפילו גאה ואני מקווה שבעתיד כן נצליח להשיג את מה שרצינו". ואני כאן באמת פונה ליו"ר ועדת המשנה שהוא ממלא מקומו של יו"ר מליאת הוועדה המקומית. אני חושב שאת עמדת הוועדה המקומית-ראוי ונכון שייצג אותה או יו"ר הוועדה המקומית- שהוא ראש העירייה = מר רון חולדאי, או ממלא מקומו, או חברים אחרים מקרב הוועדה עצמה. ישנם חברים שיש להם נסיון ויש להם יכולת, יש להם ידע תכנוני ואני לא אפרט את שמותיהם- כי הם ידועים פה לרוב, גם מקרב הקואליציה, ואפילו יש אדם אחד מקרב האופוזיציה שהוא בקי והוא יכול לייצג אותנו נאמנה בוועדת התכנון המחוזית.

מר זמיר:

בביוף?

מר לדיאנסקי:

לא. התכוונתי אליך דווקא. אתה בעל ידע תכנוני רב ואני חושב שאתה יכול לייצג אותנו בוועדה המחוזית.

אני חושב שאנו צריכים לנהוג, ואתה צריך להקפיד על כך דורון, שאת וועדת המשנה ואת מליאת הוועדה ייצגו חברי הוועדה, על מנת שהדברים שאנחנו מחליטים כאן יעברו בצורה חד משמעית ולא כסיפא לדברים שנאמרים על ידי הנציג של תל-אביב, של המוסד התכנוני המקומי, אלא כרישא, כדברים העיקריים בראשית הדברים ולא יחד אתם. ביום ה-14 לחודש הזה, ואני התחלתי בכך,

גב' אבי-גיא:

לא לחודש הזה, ב-14 בדצמבר.

מר לדיאנסקי:

נכון. ב-14 בדצמבר כאמור הובא הנושא של הגשת הערר בפני המועצה הארצית לוועדת המשנה, וחברי הוועדה שנכחו בדיון החליטו בעצם לא להגיש את הערר. ואני חושב שמאחר שקיימים נימוקים כבדי משקל מדוע שלא לקיים או שלא לבצע או שלא להפקיד את התכנית הזאת, כדי שלא לפגוע באיכות החיים של התושבים מחד, ומאידך אנחנו כמוסד תכנוני-באמת כנבחרתי ציבור-שאוכלי גם צריכים קצת לכבד את עצמם, אנחנו לא יכולים עכשיו לשבת בחיבוק ידיים, אחרי שבעצם מעל הראש שלנו הוועדה המחוזית קיבלה החלטה שהיא בניגוד לדעת הוועדה. ואנחנו נמצאים עכשיו בשלב של בין השמשות, על פי חוק התכנון והבנייה ישנם 30 יום להגיש ערר למועצה הארצית, אנחנו עכשיו נמצאים ממש בימים האחרונים שלפני תום המועד להגשת ערר. ואני פונה כאן ומבקש מכל אחד ואחת שיושב

כאן : גם במישור העקרוני המהותי, גם בהיבט המהותי מה שהינחה אותנו לפני כשנה וחצי-שלא לאשר את התכנית, כי זו היתה החלטה מקצועית ועניינית של הוועדה ושל וועדת המשנה, שינחה אותנו גם הפעם בכל מה שקשור להליכים שאנו יכולים לנקוט בהם, כמו הבאת העמדה למועצה הארצית. והדבר הנוסף הוא-שראוי שאנחנו נכבד את עצמנו ונכבד את הציבור שלנו. כי כאשר אנחנו מקבלים החלטה כלשהי שהיא מנומקת, שהיא ראויה והיא נכונה, אנחנו לא צריכים ולא יכולים לעצור בעלייה, אנחנו צריכים להמשיך את ההליך עד תום. ואם ההחלטה שלנו-שלא להמליץ על הפקדת התכנית היא ההחלטה הנכונה, ובה, כפי שאתם מבינים-אני תומך, אנחנו צריכים למצות את ההליך עד תום.

ולכן אני מבקש שתתקבל כאן החלטה שהוועדה המקומית לתכנון ובנייה בעצם תסמיק את הגורמים המקצועיים להגיש ערר למועצה הארצית בקשר להחלטת הוועדה המחוזית בעניין ההפקדה של תכנית תא/3850.

מר ספיר-היו"ר:

אנחנו עוברים לדיון ברשותכם.

מר מזרחי:

חברי היקרים:

ראשית, אני מאוד מצטער שראובן העלה את הנושא הזה לערעור, כי אין שום ספק, אין שום שבסופו של עניין הוועדה, גם הארצית, כפי שהוועדה המחוזית-הם יאשרו את הבקשה הזאת, כי הדבר הזה מתבקש. בסה"כ על מה מדובר פה? מדובר על 96 דירות קיימות, כאשר לפי המלצת הוועדה המחוזית מוסיפים בסה"כ עוד 102 דירות, כאשר מתוכן 40 דירות קטנות של 68 מ"ר במסגרת של דיור בר השגה, רק שתבינו על מה מדובר בסה"כ. זה לא איזה משהו שהיום הולכים לבנות של 1,000 יחידות דיור ברמת אביב. כאשר בתוך המגרשים האלה יכנסו כל אותם הרכבים שמדברים עליהם, ש הם היום נמצאים בחוץ. אין שם חניון תת קרקעי ומדובר כאן על חניון תת קרקעי, מדובר על איכות חיים, מדובר על בתים משופרים שיאפשרו לתושבים, ואם אנחנו נציגי ציבור-אנו צריכים לאפשר לתושבים שלנו, באותם מקומות שניתן, לא בכל מקום ניתן לצערי. יש מקומות שצריך ללכת לתמ"א/38, יש מקומות שצריך רק שיפוץ, ויש מקומות שאפשר פינוי בינוי- להגדיל את היצע הדירות במקום הזה ולשפר את איכות החיים ואיכות הסביבה של הדיירים.

בסה"כ מדובר באמת, בסה"כ על 100 יחידות דיור, שאפשר הרבה יותר. לטעמי אפשר היה להכפיל, אבל זו היתה ההמלצה של הוועדה המחוזית.

מר גפן:

במגדלים?

מר מזרחי:

מדובר כאן על מספר בניינים, כן.

גב' אבי-גיא:

18 קומות.

מר מזרחי:

כל האזור זה בניינים גבוהים, זה לא איזה משהו. אין לי כאן את הנתונים בשביל להגיד לך את מספר הקומות.

גב' אבי-גיא:

18 קומות ב-3 בניינים.

מר מזרחי:

הדבר הזה כבר, אני רוצה לומר לכם, התושבים שם, חלק מהתושבים שהתחילו את התהליך הזה-כבר לא בין החיים. זה תקופה של למעלה מ-15 שנה שהתושבים מצפים מאתנו, מנבחר הציבור-לקדם את התכנית הזאת, כאשר גם ממלא מקום ראש העיר בזמנו-דן דרין, שהיה הממונה על הנושא הזה של וועדת בניין עיר-קידם את העניין הזה, אפילו הוציא להם מכתב שהוא ברך על העניין הזה והפנה אותם לצוות כדי לקדם את העניין הזה, כי ראו בזה חשיבות רבה מאוד-לקיים במקום את התכנית הזאת. לכן אני חושב שאנחנו היום, לדעתי, לא צריכים לערער, לא צריכים להפוך את התושבים כבני ערובה. בסה"כ זה לא אותה בנייה שכאשר מיטל ערערה דובר שם על עוד 200 ומשהו דירות.

מר לדיאנסקי:

הוועדה הזאת התנגדה, כשדורון הציע להם 92 יחידות. עכשיו יש 198 יחידות ואתה מתנגד להגשת ערר למועצה הארצית, אז איזה פרצוף יש לוועדה המקומית לתכנון ובנייה?

מר מזרחי:

אני חושב שבסה"כ הבינוי-שנוסף עוד 100 יחידות דיור, שזה גם על דעתם של התושבים-שמקבלים את העניין הזה, אני חושב שאנו לא צריכים ללכת נגדם ולטרפד להם את הרצון שלהם לשפר את איכות החיים שלהם.

מר לדיאנסקי:

אנחנו לא מייצגים בעלי נכסים.

מר מזרחי:

להבדיל ממך, אני יושב בוועדת בניין עיר ואני יודע בדיוק מה הדברים שנקבעים

שם.

מר לדיאנסקי:

אנחנו לא מייצגים בעלי נכסים.

מר מזרחי:

ולכן אני רוצה לומר לכם: מי שמכיר גם את האוכלוסיה שחייה שם-זה אנשים שבזמנו רכשו את הדירות האלה בדיוור לזוגות צעירים, זה לא אותם אנשים בעלי יכולת כלכלית שבאו ורוצים להתעשר, הם רוצים בסה"כ לשפר את איכות החיים שלהם. ואני מציע לוועדה לא לקבל את ההמלצה השגויה של ראובן לדיאנסקי. תודה רבה.

מר גפן:

זה 3 בניינים של 15 קומות?

גב' אבי-גיא:

18.

מר גפן:

כמה דירות בכל קומה?

מר ברקוביץ-מהנדס העיר:

4 דירות.

גב' להבי:

אני חייבת להגיד שאני שמחה על הערר הזה. אמנם הוא יצא עוד לפני שיש פרוטוקול, אבל הסיבה באמת שתהיה אפשרות לגשת למועצה הארצית היא סיבה טובה ואני שמחה שיש מי ששם לב ללוח זמנים בצורה הכי טובה. אתם יודעים, זה מסוג הפרויקטים שבאו לפה וחזרו מפה, ובאו לפה וחזרו מפה, ומלכתחילה עמדת הנבחרים היתה בניגוד לדעתם של הצוות המקצועי בעניין הזה. ופעם אחר פעם, ברוב, בתמימות דעים בין קואליציה לאופוזיציה, בין גמלאים לבין צעירים, בין קשתות פוליטיות שונות לחלוטין-הגענו למסקנה שאת הפרויקט הזה אנחנו לא רוצים. עלו גם שאלות נוספות, הרי רקאנטי לא

מתחיל ונגמר בקבוצה הזאת של הבניינים. מי שהלך לרקאנטי ראה שאם נותנים לאלה- צריך גם לתת לאלה שנמצאים קצת צפונה מהם, קצת דרומה מהם, ולא נגמור עם החבורה הזאת. אבל, כוחו של המנגנון, מסתבר, הוא יותר גבוה ויותר גדול מכוחם של הנבחרים. ואני, בעיני, כל ההליכים סביב הפרויקט הזה, ואני אתן לכם דוגמא מאוד פשוטה: עצם העובדה שהפרויקט הזה מסומן בתכנית המתאר כפרויקט קיים במפה שלנו, למרות עמדת הנבחרים, מראה לאן חותרים הפקידות-בניגוד לעמדת הנבחרים. ואני אומרת לכם-תסתכלו על המפות, תסתכלו על המפות של תכנית המתאר, 10 פעמים אנחנו אומרים שתכנית המתאר- אין מטרתה לייצר החרגות של קבע או לתת גושפנקא להחרגות שהוועדה המקומית לא רוצה אותן, ו-10 פעמים נגיד את זה, ו-10 פעמים בתכנית המתאר ישרטטו לנו את ההחרגות לפי הרוח והראש והמחשבות של צוות המתאר. עם כל הכבוד לידע תכנוני, ויש הרבה כבוד לידע תכנוני-לפחות ממני-אני חושבת שתכנון הוא לא רק תולדה של ידע מקצועי אלא גם של תפיסת עולם פוליטית-איזה עיר רוצים שתהיה לנו, איך אנחנו רוצים לפתח אותה וכו'.

בעיני רמת אביב היא אחת מפאר היצירה של תל-אביב, תכנונו אותה נכון, היא התפתחה נכון, ועובדה-כל הזמן שאנחנו מדברים על ראשיתה כשכונה לזכאים של משרד השיכון. היה אמור להיות שם סלאמס, ואין שם סלאמס-בזכות תכנית נכונה. אי אפשר להעמיס על רמת אביב, ולא נמצא פה מי שיש לו מה להגיד על התנועה, ומי שהיה לו מה להגיד על תשתיות, עם כל הכבוד, אי אפשר להעמיס בלי חשיבה.

צר לי, ואני אומרת את זה, אני קראתי את הפרוטוקולים ואני ראיתי באיזה מן, אתם יודעים, באיזה מומחיות נאמר דבר בלי לומר דבר. אני מתכוונת לעובדה שלא יתכן, ואני עומדת לחזור על דברים שנאמרו פה. שלא יתכן בסופו של דבר שמי שמייצגים את הוועדה המקומית במחוז הם אנשים שלא נמצאים בעמדתם. לא יתכן ששלוחיהם הם לא שלוחינו. לא יתכן. ובעיני זו הנקודה הכי בסיסית והכי חשובה בדיון הזה,, החל מאיך שזה מתנהל בתכנית המתאר וכלה באיך מתנהלים הדיונים. עכשיו, נסתכל גם על הדרפט.

ישבו חברים בדיון שאני לא היתי כדי להחליט, קיבלנו עמוד וחצי-עיקרי התכנית וכו' וכו'. כשאתה נכנס לפרוטוקול אתה מגלה שיש 3 תכניות, ושהוועדה המקומית לא דנה בין שלושת החלופות ולא החליטה עליהן, וכל הזמן בוועדה המקומית ממהרים אותנו לא לדון, הצגנו 3 חלופות ולא דנו בהן. אולי כן דנו בהם, אבל אף אחד לא זוכר אם דנו בהן או דנו בהם כדי להתחיל לדבר.

קיצורו של דבר, לאור שהיתה פה החלטה חד משמעית עוד מהקדציה הקודמת, לאור שהיתה פה החלטה עוד מהקדנציה הקודמת ביחס לפרויקט הזה, ולאור שהפרויקט הזה הגיע לדיון בוועדה המחוזית בניגוד לעמדתנו, ולאור שאנחנו רוצים תכנית כוללנית כתכנית מתאר- כדי שלנבחרים יהיה מה לומר, אני חושבת שבמקום שהנבחרים אמרו את דברם אנחנו צריכים לעמוד על זה שדברינו יישמע עד המועצה הארצית. ואני רוצה להוסיף להצעת ההחלטה של ראובן עוד נקודה אחת ברשותכם, שהייצוג שלנו יהיה על ידי ייצוג חיצוני, מקצועי, שיתנהל כמו שלוח שלנו ולא כבעל דעה עצמאית. זה מה שאני רוצה להוסיף להצעה של ראובן, ואני אומרת את זה אגב מנסיוני.

מר מזרחי:

חוסר אמון באנשי המקצוע שלנו. כל הכבוד לך-סגנית ראש העיר. כל הכבוד.

גב' להבי:

אני רוצה לומר לכם שהגעתי פעם אחת עם נציגי הוועדה המקומית-לייצג אותנו ביצחק אלחנן, וזה לא היה ייצוג טוב. ולכן אני חושבת שבמקום שבו יש סתירה בין עמדות, אני מכבדת את עמדתם המקצועית של אנשי המקצוע, הם יכולים לייצג את עצמם, אבל אני מבקשת שאת עמדתנו ייצג משהו שירגיש כשלוח ולא כריבון. תודה.

מר ספיר-היו"ר:

אם אין דוברים נוספים, אני מבקש ממהנדס העיר להשיב.

מר ברקוביץ-מהנדס העיר:

אני רוצה להתייחס לשני הדוברים-ראובן לדיאנסקי ומיטל. הנסיון של מיטל להכנס כחוצץ בין נבחרים לאנשי המקצוע הוא לדעתי חוטא לאמת במקרה הזה. אני מפנה לפרוטוקול מה-9.1.2008 שבו מיטל מעלה הצעה, בואו נשפץ את המבנים בעזרת תמ"א/38, נוסף קומה אחת על הגג, מעלית, ובהצבעה הזאת 1 בעד-זאת מיטל להבי, 5 נגד: יפה, ארנון, מזרחי, וולוך ושומר. ההצעה לא התקבלה. אני לא רואה איפה פה הצוות המקצועי יצא חוצץ נגד נבחר הציבור, בסה"כ הצעתך לא התקבלה. לימים גם הצעת הצוות לא התקבלה, אבל להציג היום-לאחר 4 שנים, את העובדות לא במדויק, זה חוטא לאמת.

האמת היא שהתכנית הזאת היתה לא פחות מ-5 פעמים בפני הוועדה, ואני מבין גם

את נבחר הציבור, שיש לא מעט מקרים שבהם מחליטים להפקיד תכנית ולאחר מכן מחליטים לבטל תכנית, ועושים שולחן עגול ומנסים, זה בסדר גמור, זה לגיטימי, זה באותה מידה לגיטימי לאנשי המקצוע להעמיד אמת תכנונית-נסמכת על עובדות, על הנדסה עירונית, על כמה מטר ירוק יש לתושב ולהציג את העובדות האלה. אתם הרי לא רוצים שאנחנו נשנה את חוות דעתנו המקצועיות לפי משבי רוח. ומי שקורא את כל הפרוטוקולים האלה,

מר לוזון:

משבי רוח זה הקטע הדמוקרטי?

מר ברקוביץ-מהנדס העיר:

משבי רוח זה תכנית שנמצאת מ-2007 בוועדה, יש לגביה 5 דרפטים עם מגוון שלם

של החלטות.

מר לוזון:

אבל יכולה מדיניות להשתנות.

גב' להבי:

פעם אחר פעם זה לא אושר במליאה.

מר ברקוביץ-מהנדס העיר:

כשאומרים לא אושר-השאלה מה לא אושר. לא אושר 240 יחידות, לא אושר לעזור לנווה עופר על חשבון הצפון, היו כוונות מאוד טובות, גם של צוות התכנון-שרצינו לעשות, ומה לעשות, גם מה שאנחנו רוצים לא מתבצע, לא כמו שמיטל טוענת- שכל מה שאנחנו רוצים בסוף קורה, זה לא בדיוק המצב.

לעניין הנוהל שבו במקרה שקיימת סתירה בין חוות הדעת המקצועית לבין נבחר הציבור-בבואם לאשר או לא לאשר תכנית, אני אשמח מאוד אם יהיו נציגים מהוועדה המקומית בבואנו לוועדה המחוזית. אתם מבינים שכמו שאמרתי, חוות הדעת שלנו כתובות ולכן יודעים מתי אני מייצג את דעתי והצוות המקצועי או את הדעה של הנבחרים-במידה שהיא לא התקבלה. למזלנו הרב- ברוב המקרים זו אותה דעה, הצוותים המקצועיים לא עומדים בניגוד לצוות הנבחרים. אבל באותם מקרים אני אשמח, כי לפעמים-אני מודה, שבאמת קשה להסביר כשאתה חושב אחרת, אני אומר את זה בצורה מאוד ברורה. ואני מבדיל במדויק מתי אני מציג עמדה מקצועית ומתי אני מציג את עמדת הוועדה, וזה מופיע גם בפרוטוקולים. אני חס וחלילה לא שם עצמי במקומכם או מנסה לטשטש את העובדות כפי שהן לאשורן.

גב' וולנר-גלעד:

אז אולי צריך לייצר איזהשהו נוהל.

מר ברקוביץ-מהנדס העיר:

המחוקק מאפשר וקורא ושואל, וזה מופיע גם בשאלות שאני נשאל-מהי עמדת הצוותים המקצועיים, מה אני חושב כמהנדס. ובנושא הקונקרטי הזה, לפני 4 שנים אנחנו התחלנו את המתודולוגיה שהובילה ל-45 אזורי תכנון בכל העיר. לאמור, עזבו את המקרה הפרטי הזה, ראייה כוללת- כמה נכון להוסיף לכל רמת אביב ג'. אני לא רוצה לחזור על זה, אבל במתודולוגיה שנבנתה אז דנו בהחלט בהיבט הכללי של השכונה.

גב' וולנר-גלעד:

דורון, אמנם זה לא הרבה מקרים, אבל אני מבשקת לייצר איזהשהו נוהל.

מר ספיר-היו"ר:

אנחנו נייצר נוהל כזה.

גב' וולנר-גלעד:

זה לא קורה הרבה, אבל זה קורה כמה פעמים.

מר ספיר-היו"ר:

אני מציע שאנחנו נוסמך שנינו לייצר את הנוהל.

גב' וולנר-גלעד:

אני אשמח.

מר ספיר-היו"ר:

את רוצה לבוא אתי לנסח ?

גב' וולנר-גלעד:

לייצר נוהל שכאשר חזי הולך לייצג עמדה שהיא בניגד, שאנחנו נוכל לדעת שאנחנו
נבוא מטעמנו , שנשלח נציג מטעמנו.

מר ספיר-היו"ר:

רחל את מסכימה?

גב' וולנר-גלעד:

אני אשמח.

מר לדיאנסקי:

אנחנו הסמכנו אתכם.

גב' וולנר-גלעד:

אתה מוכן לבוא?

מר לדיאנסקי:

לא. אתם נראים פרטנרים,

מר מזרחי:

אבל היא לא חברת וועדה. רק חברי וועדה.

מר ספיר-היו"ר:

היא חברת מליאה.

מר מזרחי:

מליאה מותר?

מר ספיר-היו"ר:

בוודאי.

מר מזרחי:

חשבתי שמדואל יהיה.

מר ספיר-היו"ר:

אני הצעתי לה.

גב' וולנר-גלעד:

אני חברת וועדת התכנון.

עו"ד אברהם –אוזן:

אני רוצה לומר לוועדה שבגלל שמדובר בערר בזכות, כדי שהערר יוגש למועצה הארצית הוא צריך להיות מנומק מבחינה תכנונית היטב- מדוע צריך לשנות את ההחלטה של הוועדה המחוזית. בסעיף ב.1 של הוועדה המחוזית היא בעצת קובעת- בהתאם למדיניות התכנון בדבר הגדלת מלאי דירות, ובייחוד דירות קטנות, מחליטה הוועדה להוסיף יחידות דיור קטנות. והיא מפרטת את מספר היחידות שמוסיפים.

אני חושבת ובטוחה שצריך להיות בהחלטה שלכם משקל ניכר לאותם היבטים תכנוניים שאתם תידרשו לפרוס בפני המועצה הארצית בכל הנוגע להחלטה של הוועדה המחוזית.

מר לדיאנסקי:

אני מבקש להצטרף לעמדתה של סגנית ראש העירייה, לאור מה שאמרה היועצת המשפטית, לגבי הבקשה שלה-שגורם חיצוני ייצג את הוועדה בערר, כי ככל הנראה על פי המוזיקה שאני שומע-גורמי המקצוע שלנו יתקשו מאוד מאוד מאוד להביע נימוקים כאלה- מקצועיים תכנוניים-על מנת לייצג את העמדה שלנו.
לכן אני מציע להוציא את זה החוצה.

מר גבולי:

ראובן, החוק בנוי על הרבה לוגיקה. הלוגיקה שמסמיכה מהנדסים להביא את חוות דעתם ברשויות השונות ובמוסדות התכנון היא מאוד בסיסית והגיונית, ואני מציע לך לשמוע את זה ממני ולא כאן בדיון, כי יש הסבר מאוד ארוך לזה- לאור כל הנסיון שיש לי. בפרויקט מסוים שמציע הצעה תכנונית עקרונית, ולא משנה כרגע באיזה פרויקט ויבואו תושבים למועצת העירייה ולוועדת תכנון וירצו לשנות אותו, הרבה יותר קל לנבחר ציבור, ובצדק לדעתי, לשנות את דעתו המקצועית או חוות דעתו, שכפי שהגדירה מיטל, שהיא מעבר לתכנון, פוליטית. הרבה יותר קשה, והרבה יותר, לפי דעתי, מסובך לאיש מקצוע לשנות את חוות דעתו לאחר שהוא קבע אותה מקצועית. יש הבדלים, ותבינו את ההבדלים. זה דבר ראשון.

דבר שני-הייצוג שלנו בוועדה המחוזית: שלא יהיה בכלל ספק, ואתם יודעים מה- אני קצת נבוך להסביר את זה. הייצוג שלנו את הוועדה הזאת בוועדה המחוזית הוא ב-100%. לא 99%.

מר לדיאנסקי:

מי נציג הוועדה?

גב' להבי:

אתה-שהיית אתי במועצה הארצית בלי עו"ד,

מר לדיאנסקי:

מי זה נציג הוועדה?

גב' להבי:

ראש העיר

מר לדיאנסקי:

אז למה ראש העיר לא מגיע?

מר גבולי:

אני מנסה סה"כ להגיד שהייצוג שלנו הוא 100%. הוא לא 99% ולא פחות מזה.
בעקרון, ראש העיר הוא חבר מליאה, הוא לא חבר בוועדת המשנה לתכנון, ובוועדת המשנה לתכנון הוא לא מופיע.

מר לדיאנסקי:

למה לא?

מר גבולי:

הוא לא חבר, הוא יכול להופיע בתור טוען, לא בתור חבר.

מר לדיאנסקי:

נכון, בתור טוען.

קריאה:

הוא חבר הוועדה.

מר גבולי:

לא הבנתם מה שאמרתי, אמרתי שהוא חבר מליאה, הוא לא חברת הוועדה להתנגדויות, המליאה קובעת בוועדת ההתנגדויות בעצמה.
אני רק מנסה לבוא ולהגיד שהייצוג שלנו הוא הולם מאוד ואפילו מעבר לזה.
אתם צריכים להבין שלבוא ולייצר הסכמות מראש עם הוועדה המחוזית מבחינתנו, מאוד קל, מעולם לא עשינו את זה ומעולם לא נעשה את זה. שזה יהיה ברור, כי זה אמיתי מה שאני אומר לכם. אנחנו לא עושים את זה ולא נעשה את זה, אנחנו לא מעיזים לעשות את זה. עושים את זה בוועדות אחרות או ברשויות אחרות. דבר ראשון.
דבר שני-הנושא הזה שאמר חזי. במקרה הזה אתם טועים לגמרי, מפני שחזי, בניגוד למקרים אחרים-בתכנית הזאת הוא הגיש התנגדות מהנדס העיר. זאת אומרת, שאם אתם מנסים להגיד שהוא לקח איזהשהו,

מר לדיאנסקי:

היית בדיון בספטמבר בוועדה המחוזית?

מר גבולי:

ברור שהייתי.

אני גם כתבתי עם מהנדס העיר את התנגדות מהנדס העיר בשם מהנדס העיר- לאור החלטת הוועדה המקומית, אז אתה צריך להבין את זה. וזה מה שקרה לאמיתו של דבר. בהופעות שלנו-כשאנחנו צריכים

לייצג את הוועדה אנחנו מייצגים אותה בצורה, לדעתי מרשימה, אבל יחד עם זאת-כמו שחזי אמר, ההמלצה שלנו כתובה, אי אפשר להסתיר את זה וטוב גם שלא מסתירים את זה. וכמובן שאין לנו התנגדות שיצטרפו אנשים אחרים.

עו"ד אברהם-אוזן:

רק לתשומת הלב: ראש העירייה הוא חבר הוועדה המחוזית, הוא לא נציג של הוועדה המקומית. הוא חבר הוועדה המחוזית וכאשר הוועדה דנה בתכניות של העיר תל-אביב הוא מנוע מלהשתתף בוועדה.

גב' להבי:

צבי בר לא יושב בוועדה כאשר דנים ברמת גן? אני היתי נוכחת.

מר לדיאנסקי:

הוא משתתף בוועדת התנגדויות, כן.

מר ספיר-היו"ר:

זה לא סמינר על חברי הוועדה המחוזית.

מר גבולי:

הוא לא יושב.

מר ספיר-היו"ר:

אנחנו ברשותכם ניגשים להצבעה.
מי בעד להשאיר את החלטת ועדת המשנה על כנה- שלא להגיש ערעור למועצה

הארצית?

ה צ ב ע ה

בעד ה"ה:

1. דן להט
2. דורון ספיר
3. לוברט
4. גפן
5. בביוף
6. אסף

7.	יעל דיין
8.	מסלאווי
9.	מזרחי
	נגד ה"ה:
1.	אחמד
2.	מיטל
3.	ראובן
4.	זעפראני
5.	שרון לוזון
6.	רחל
7.	מוזס
	נמנעים ה"ה:
1.	אבי-גיא

בעד – 9 חברי מועצה, נגד- 7 חברי מועצה, נמנע-1 חבר מועצה.

הצעת ועדת המשנה נשארה על כנה.

החלטה: הוחלט להשאיר את הצעת ועדת המשנה על כנה.

מר ספיר-היו"ר:

תודה רבה לכולם.

הישיבה נעולה.

הישיבה נעולה